

“ପରମାତ୍ମା ମିଳନର ଅନୁଭୂତି କରିବା ପାଇଁ ଓଲଟା ମୁଁ ପଣିଆକୁ ଜଳାଇବାର ହୋଇଛି ପାଳନ କର, ଦୃଷ୍ଟିର ପିତୃକାରୀ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଆନନ୍ଦର ରତ୍ନ ଲଗାଅ”

ଆଜି ପରମ ପବିତ୍ର ପିତା ନିଜର ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼ର ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନମାନେ ଦୂରରେ ରହି ମଧୁ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ହୋଇ ଆତ୍ମା ମହାନ ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଚମକିଥିବା ଭାଗ୍ୟର ତାରକାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ମହାନ ପବିତ୍ର ସାରା କଳ୍ପରେ ଆଉ କେହି ହେଉନାହାନ୍ତି । ଏହି ସଞ୍ଜମୟୁଗରେ ପବିତ୍ରତାର ବରତ ରଖିଥିବା ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତବଳ ପବିତ୍ର, ଶରୀର ମଧୁ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସାରା କଳ୍ପରେ ଚକର ଲଗାଇ ଦେଖି ଚାହେଁ କେତେ ବି ମହାନ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶରୀର ମଧୁ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧୁ ପବିତ୍ର, ଏଭଳି ପବିତ୍ର ନା ତ କେହି ଧର୍ମାତ୍ମା ହୋଇଛନ୍ତି, ନା କେହି ମହାତ୍ମା ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ବାଃ! ମୋ’ର ମହାନ ପବିତ୍ର ପିଲାମାନେ ବାଃ! ତୁମଭଳି ତବଳ ପବିତ୍ର, ତବଳ ମୁକୁଟଧାରୀ ମଧୁ କେହି ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ତବଳ ମୁକୁଟଧାରୀ ମଧୁ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ହେଉଛ । ତୁମର ସେହି ତବଳ ପବିତ୍ର, ତବଳ ମୁକୁଟଧାରୀ ସ୍ଵରୂପ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସୁଛ ନା! ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସଞ୍ଜମୟୁଗରେ ଯେଉଁ ଭଳି ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନ ତିଆରି ହେଉଛି ସେହି ଜୀବନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତାର ସ୍ଵାରକୀକୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସବ ରୂପରେ ପାଳନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଆଜି ମଧୁ ତୁମେମାନେ ସ୍ନେହ ରୂପୀ ବିମାନରେ ବସି ହୋଇ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ । ହୋଇ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା! ତୁମେମାନେ ମଧୁ ନିଜର ଜୀବନରେ ପବିତ୍ରତାର ହୋଇ ପାଳନ କରିଛ, ଏହାର ପରତ୍ଵେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରହସ୍ୟକୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ସ୍ଥିର ରୂପ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଦେହ ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି ନା! ତୁମେମାନେ ତ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଅଟ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନବାଲା ଅଟ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ସ୍ଥିର ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଯୋଗର ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା ନିଜର ପୁରୁଣା ସ୍ଵଭାବ ସଂସ୍କାରକୁ ଉତ୍ସାହ କରୁଛ ବା ଜଳାଉଛ କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ସ୍ଥିର ଅଗ୍ନିରେ ଜଳାଉଛନ୍ତି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? କାହିଁକି ନା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ନ ଜଳାଇବା ପରମ୍ପରା ନା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସଞ୍ଜର ରତ୍ନ ଲାଗିପାରିବ, ନା ପରମାତ୍ମା ମିଳନର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନର ଏତିକି ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି । ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଧାରଣା ରୂପୀ ପାଦକୁ ସେମାନେ ଉତ୍ସାହ ରୂପରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ସାରା ସଞ୍ଜମୟୁଗକୁ ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହଭରା ଜୀବନ କରିଦେଇଛ । ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନର ସ୍ଵାରକୀକୁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଉତ୍ସବ ରୂପରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହ, ଉପତ୍ୟା ଏବଂ ଖୁସି ଭରା ଜୀବନ ଅଟେ ତ! ସବୁ ଦିନ ଅଟେ, ନା କେବେ କେବେ ଅଟେ? ଉତ୍ସାହ ସବୁବେଳେ ରହୁଛି, ନା କେବେ କେବେ ରହୁଛି? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସଦାସର୍ବଦା ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଛୁ, ଖୁସିରେ ରହୁଛୁ, ଖୁସି ଆମର ଜୀବନର ବିଶେଷ ପରମାତ୍ମା ଉପହାର ଅଟେ, ତେଣୁ ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଖୁସି, ଉପତ୍ୟା, ଉତ୍ସାହ ଶେଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ହେଉଛି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ତେହେରା ସର୍ବଦା ଖୁସିବାସିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ନା କେହି ହୋଇଛି, ନା କେହି ହୋଇପାରିବ । ଯେହେତୁ ଏଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ପିଲାମାନେ ବସିଛ, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହେବାର ନିଜ ପ୍ରତି କୌଣସି ଯୋଜନା କରିଛ କି? ଆଜି ଅମୃତ ଅମୃତ ବର୍ଗର ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଖୁସି ମଧୁ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ ମଧୁ କରୁଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଆସିଛ ତେଣୁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ସେବାର ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହ ମଧୁ ଭଲ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଵ-ଉନ୍ନତିର ଯୋଜନା କର, ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସବୁ ବର୍ଗର ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଭଲ ଭଲ ଯୋଜନା ସବୁ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ସ୍ଵ-ଉନ୍ନତିର ଯୋଜନା କରିବା ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ପରତ୍ଵେକ ବର୍ଗ ସ୍ଵ-ଉନ୍ନତିର ବାସ୍ତବିକ ଯୋଜନା ତିଆରି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ନମ୍ବର ନିଅନ୍ତୁ । ଯେପରି କୌଣସି ସଞ୍ଜମୟୁଗରେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇଯାଉଛ, ଚାହେଁ ବିଦେଶବାଲା, ଚାହେଁ ଦେଶବାଲା ଏକାଠି ବସି ମିଟିଙ୍ଗ୍ କରୁଛ, ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛ । ବାପଦାଦା ସେଥିରେ ମଧୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହରେ ସେବାର ଯୋଜନା ସବୁ କରୁଛ, ସେହିପରି ସେତିକି ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସ୍ଵ-ଉନ୍ନତିରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନମ୍ବର ନେବାକୁ ପଡିବ । ବାପଦାଦା ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାସ ଭିତରେ ଏହି ବର୍ଗର ପିଲାମାନେ ସ୍ଵ-ଉନ୍ନତିର ଯୋଜନାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛନ୍ତି ତ? ଏବେ ଏଠାକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ବର୍ଗର ପିଲାମାନେ ଆସିଛ, ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରହା, ଏତିକି ପିଲା ଆସିଛନ୍ତି, ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଛି ୫/୬ ବର୍ଗର ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ କଥା, ନିଶ୍ଚିତ ଆସ । ଏବେ ତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶେଷ ପାଲି ହିଁ ବାକି ଅଛି । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ତ ଦେଇ

ଦେଇଥିଲେ । ତା'ର ଫଳାଫଳ ମଧୁସ୍ୱ ବାପଦାଦା ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଭାରୁଥିବ ବାପଦାଦା ତ ଶେଷ ପାଲିରେ ହିଁ ହିସାବ ପଚାରିବେ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଏବେ ବି ଆହୁରି ୧୫ ଦିନ ବାକି ଅଛି । ଏହି ୧୫ ଦିନ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧୁସ୍ୱ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆସି ବି ନାହାନ୍ତି ସେହି ବର୍ଗ ଗୁଡିକର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ କିଛି ନା କିଛି ଯୋଜନା କର । ବିଶେଷ କରି କୌଣସି ଶକ୍ତିର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ହେବାର ବା କୌଣସି ବିଶେଷ ଗୁଣର ଧାରଣା ମୂରତ ହେବାର ବା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଲାଭ ଲାଭ ଦେବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ ପରସ୍ପର ମିଶି ଯୋଜନା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଏବଂ ତା'କୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବି ଆମ ବର୍ଗର ସଦସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ମେମ୍ବର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦସ୍ୟ ହୋଇଛ ବହୁତ ଭଲ କରିଛ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେମ୍ବର ନମ୍ବରକ୍ରମ ହେବା ଦରକାର । କେବଳ ନାମ ନୋଟ୍ ହୋଇଗଲା, ଅମ୍ଭଙ୍କ ବର୍ଗର ମେମ୍ବର ଅଟେ, ଏହା ନୁହେଁ । ଅମ୍ଭଙ୍କ ବର୍ଗର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ମେମ୍ବର । ଏହା ହୋଇପାରିବ? ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଗର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉଠ । ବିଦେଶରେ ମଧୁସ୍ୱ ଯେଉଁ ୪/୫ ଜଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ମଧୁସ୍ୱ ଉଠ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମୂରତ ଲାଗୁଛି । ବହୁତ ଭଲ ମୂରତ ଅଟ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଭାରୁଛ ତ ୧୫ ଦିନ ଭିତରେ କିଛି କରି ଦେଖାଇବୁ । କୁହ, ହୋଇପାରିବ? (ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବୁ) ଆହୁରି କୁହ, କ'ଣ ହୋଇପାରିବ? (ପରଶାସକ ବର୍ଗବାଲା ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ଯେ କେହି ବି କ୍ରୋଧ କରିବେ ନାହିଁ) ତା'ର ଚେକିଂ କରୁଛ ତ? ତୁମେ ଭଉଣୀମାନେ (ଚୀତରମାନେ) ସାହସ ରଖୁଛ ତ ୧୫ ଦିନରେ ଯାନ୍ତ୍ର କରି ଫଳାଫଳ ଜଣାଇ ପାରିବ? ବିଦେଶବାଲା ତ ହ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଭାରୁଛ, ହୋଇପାରିବ? ଭାରତବାଲା କୁହ ହୋଇପାରିବ? ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ତ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚେହେରା ଦେଖି ଲାଗୁଛି ଯେ ଫଳାଫଳ ଭଲ ଥିବ । କିନ୍ତୁ ୧୫ ଦିନ ଯଦି ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ତେବେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଆଗକୁ ମଧୁସ୍ୱ କାମରେ ଲାଗିବ । ଏବେ ଏଭଳି ମିଟିଂ କର ଯାହାକି ଯିଏ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ କୌଣସି ଗୁଣର, କୌଣସି ଶକ୍ତି ରୂପର ଏଥିରେ ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ୱ ନମ୍ବର ଦେବେ । ବାପଦାଦା ତ ଏସବୁ ଦେଖି ଚାଲିଛନ୍ତି । ନମ୍ବରକ୍ରମ ବର୍ଗ ସ୍ୱାସେବାରେ କିଏ କିଏ ଅଛନ୍ତି? କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଯୋଜନା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେବା ସହିତ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଯଦି ଏକା ସାଥୀରେ ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ସେବାର ଯୋଜନାରେ ଯେତିକି ସଫଳତା ମିଳିବା ଦରକାର, ସେତିକି ହେଉନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତର ସମୀପତାକୁ ସମମୁଖରେ ଦେଖିବା ସହିତ ସେବା ଏବଂ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟକୁ କମ୍ବାଇଣ୍ଡ ରଖି ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳିତ ଭାବରେ କର । କେବଳ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ମଧୁସ୍ୱ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ସେବା ମଧୁସ୍ୱ ଦରକାର କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟର ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ସେବାରେ ସଫଳତା ଅଧିକ ହେବ । ତେବେ ସେବାର ବା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ନିଜେ ମଧୁସ୍ୱ ଦୁଇଟି ଯାକର ନିଜ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ସେବା କରୁଛ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ସେବା ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ଯଦି ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ବା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ସଫଳତା କମ୍ ଏବଂ ମେହନତ ଅଧିକ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ତୁମେମାନେ ତ ଜାଣିଛ ଯେ ସେବାରେ ବା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟରେ ସହଜରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚାବିଟି କ'ଣ? ଅନୁଭବ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି । ସେହି ଚାବିଟି ହେଲା - ଚାଲିଚଳନରେ ଏବଂ ଚେହେରାରେ ତଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବ, ନିର୍ମାଣ ଭାବ ଏବଂ ନିର୍ମଳ ବାଣୀ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମସାବାବା ଏବଂ ଜଗଦମ୍ବାତାଙ୍କୁ ତ ଦେଖିଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ସେବାର ସଫଳତାରେ କମୀ ହୋଇଯାଉଛି ତା'ର କାରଣ ହେଲା, ଯାହା ଚାହୁଁଛ, ଯେତିକି କରୁଛ, ଯେତିକି ଯୋଜନା କରୁଛ, ସେଥିରେ ଫଳାଫଳରେ ଶତକଡ଼ା କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛି? ବାପଦାଦା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଏହାର କାରଣ ଦେଖିଲେ ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶବ୍ଦ ଅଟେ, କ'ଣ ଜାଣିଛ? ମୈ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ । ଏହି ଶବ୍ଦଟି ତିନି ପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି । ଆତମ-ଅଭିମାନୀ ମୁଁ ହେଲା ମୁଁ ଆତମା ଅଟେ, ଏଥିରେ ମଧୁସ୍ୱ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଆସୁଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ମଧୁସ୍ୱ ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ଯାହା କରୁଛି ତାହା ଠିକ୍ । ମୁଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟେ, ଏହା ହେଲା ବିନାଶୀ ମୁଁ ପଣିଆ, ତେଣୁ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ମଧୁସ୍ୱ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଆସୁଛି ଏବଂ ତୃତୀୟ ମୁଁ ଟି ହେଲା ଯେତେବେଳେ କେହି ନିରାଶ ହୋଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ମଧୁସ୍ୱ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଆସୁଛି, ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି ନାହିଁ, ମୋ ଭିତରେ ସାହସ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହା ଶୁଣିପାରିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ଏହି କଥାକୁ ସମାହିତ କରିପାରିବି ନାହିଁ.. ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ତିନି ପ୍ରକାରର ମୁଁ ମୁଁର ଗୀତ ବହୁତ ଶୁଣି ଚାଲିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମସାବାବା ଏବଂ ଜଗଦମ୍ବା ମା' ଯେଉଁ ନମ୍ବର ନେଇଛନ୍ତି ତା'ର ବିଶେଷତା ଏହା ଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଓଲଟା ମୁଁ ପଣିଆର ଅଭାବ ଥିଲା, ମୁଁ କରୁ ନାହିଁ, ମୁଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ନୁହେଁ, ପିଲାମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଜଗଦମ୍ବାଙ୍କର ସ୍ଲୋଗାନ କ'ଣ ଥିଲା ମନେ ଅଛି ତ? ପୁରୁଣା ପିଲାମାନଙ୍କର ମନେ ଥିବ । ଜଗଦମ୍ବା ଏହି କଥା କହୁଥିଲେ “ହୁକମ୍ ହୁକୁମ୍ ଚଲା ରହା ହେଁ” । ମୁଁ ନୁହେଁ, ଚଲାଲଲାବାଲା ବାବା ଚଲାଉଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପେ ବାବା କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଭିତରୁ ଏହିଭଳି ଅଭିମାନ ଏବଂ ଅପମାନର ମୁଁ ପଣିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଆଗକୁ ବଢ । ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ବାବା ବାବା ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ, ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଭାବରେ ବାହାରୁ କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ସଂକଳ୍ପ ତ ସମସ୍ତେ ନେଇଛ । ତେଣୁ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ହେଲେ କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ରାଜକୀୟ ମୁଁ ପଣିଆକୁ ଜଳାଇଦିଅ । ଆରକ୍ଷା କ୍ରୋଧ ମଧୁସ୍ୱ କରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କ୍ରୋଧ କାହିଁକି ଆସୁଛି? କାହିଁକି ନା ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ପଣିଆ ଆସୁଛି ।

ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ହୋଲୀ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା? ତେବେ ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ହୋଲୀ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି? ଜଳାଇବାର । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ଅଟ, ବହୁତ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ । ବାବାଙ୍କର ଆଗାର ଦୀପ ଅଟ, କେବଳ ଟିକିଏ ଏହି ମୁଁକୁ କଟ୍ କରିଦିଅ ।

ଦୁଇଟି ମୁଁକୁ କଟ୍ କର ଗୋଟିଏ ମୁଁ ରଖ । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ଅନେକ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୁହେଁ, ଅଦ୍ଭିଷାନ୍ନୀ ଆତ୍ମମାନେ, ନିଜ ଜୀବନଠାରୁ ଆଶା ହରାଇ ସାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସର ଡେଣା ଲଗାଇବାକୁ ପଡିବ । ବିଲକୁଲ୍ ବେସାହାରା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ନିରାଶ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ହେ ଦୟାଳୁ, କୃପାଳୁ ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଇଷ୍ଟ ଦେବ ଆତ୍ମମାନେ ନିଜର ଶୁଭଭାବନା, ଦୟାର ଭାବନା, ଆତ୍ମା ଭାବନା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଭାବନାକୁ ପୁରଣ କରି । କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୁଃଖ ଅଗାଧତର ଭାଇବରେଗନ ଆସୁ ନାହିଁ । ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମା ଅଟ, ପୁରବଦ ଅଟ, ବୃକ୍ଷର କାଣ୍ଡ ଅଟ, ମୂଳଦୁଆ ଅଟ । ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ଆମର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା କେଉଁଆଡେ ଗଲେ! ଆମର ଇଷ୍ଟଦେବ କେଉଁଆଡେ ଗଲେ! ବାବାଜୀ ତ ବହୁତ ଡାକରା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଏବେ ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଦ୍ଵାରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶକ୍ତିଗୁଡିକର ସକାଶ ଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ଦିଅ । ସାହସର ଡେଣା ଲଗାଅ, ସ୍ନେହର ରତ୍ନ ଲଗାଅ, ଆନନ୍ଦର ରତ୍ନ ଲଗାଅ । ତୁମେମାନେ ତ ପରମାତ୍ମ ସତ୍ତାର ରତ୍ନରେ ଆସିଯାଇଛ । ଏବେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରତ୍ନର ଅନୁଭବ କରାଅ । ପରମାତ୍ମ ମିଳନର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମେଳାର ଅନୁଭବ କରାଅ । ବାଟବଣା ହେଉଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ ।

ତେଣୁ ଏବେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଯୋଜନା କର । ଏଥିରେ ନିଜ ନିଜର ଚେକର ହୋଇ ଚେକ୍ କର । ଏହି ରାଜକୀୟ ମୁଁ ପଣିଆ ଆସୁ ନାହିଁ ତ! କାହିଁକି ନା ଆଜି ହୋଇଛି ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆଜି ଦେହଅଭିମାନ ଏବଂ ଅପମାନର ଯେଉଁ ମୁଁ ପଣିଆ ଆସୁଛି, ନିରାଶାର ମୁଁ ପଣିଆ ଆସୁଛି, ତାକୁ ଜଳାଇ କରି ହିଁ ଯାଅ, ସାଥୀରେ ନେଇଯାଅ ନାହିଁ, କିଛି ତ ଜଳାଇବ ନା! କ'ଣ ନିଆଁ ଜଳାଇବ କି? ଉପାୟାମୁଖୀ ଯୋଗ ଅଗ୍ନିକୁ ଜଳାଅ । କ'ଣ ଜଳାଇବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଉପାୟାମୁଖୀ ଯୋଗ କରିବା ଜାଣିଛ ନା ସାଧାରଣ ଯୋଗ କରିବା ଜାଣିଛ? ଉପାୟାମୁଖୀ ହୁଅ । ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ । ତେବେ ଏହା ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ଦୟା କରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ମୁଁକୁ ଜଳାଅ ।

ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୁଁର ଗୀତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ବନ୍ଦ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବାଃ! ବାଃ!ର ଗୀତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସାଉଣ୍ଡ ବଜାଇ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ମୁଁ-ମୁଁ ଭିତରେ ଟଣା ଭିତା ବହୁତ ହୋଇଥାଏ । ସବୁ କଥାରେ ଟଣା ଭିତା କରିବେ । ଏହା ନୁହେଁ, ଏହା ନୁହେଁ, ଏମିତି ନୁହେଁ, ସେମିତି ନୁହେଁ... । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଟଣା ଭିତା ହେବା କାରଣରୁ ଟେନ୍ସନ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ, ଲଗାବ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହ, ତନାବ ଅର୍ଥାତ୍ ଟେନ୍ସନ୍ ଏବଂ ଓଲଟା ସ୍ଵଭାବ ଭଲ ଲାଗୁ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ସ୍ଵଭାବ ଶବ୍ଦ ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ସ୍ଵଭାବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଭାବ କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଓଲଟା କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନା କୌଣସି କଥାରେ ଟଣା ଭିତା କର ଏବଂ ନା କାହାକୁ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଟଣା ଅର୍ଥାତ୍ ଆକର୍ଷିତ କର । ତାହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ । ଯିଏ ଯେତେ ବି ତୁମକୁ କହୁ କିନ୍ତୁ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ କେବେ ବି ଆକର୍ଷିତ କର ନାହିଁ । ନା କୌଣସି କଥାକୁ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଟଣା, ନା କାହାକୁ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଟଣା । ସବୁ ପ୍ରକାରର ଟଣା ଭିତା ସମାପ୍ତ କର । ବାବା, ବାବା ଏବଂ ବାବା । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ! ତେଣୁ ଓଲଟା ମୁଁ ପଣିଆକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଛାଡିକରି ଯାଅ, ସାଥୀରେ ନେଇକରି ଯାଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ଟେନ୍ସନ୍ରେ ବୋଝ ବଢିଯିବ । ତୁମର ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଅଛି ନା ମୁଁ ବାବାଜୀଙ୍କର ବାବା ମୋ'ର । ଠିକ୍ କଥା ନା! ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ମୁଁ ରଖ, ଦୁଇଟି ମୁଁକୁ ସମାପ୍ତ କର । ତେବେ ହୋଇଛି ପାଳନ କରିଦେଲେ? ସଂକଳ୍ପରେ ଜଳାଇ ଦେଲ ତ? ଏବେ ତ ସଂକଳ୍ପ କରିବ । କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ନା କିଛି କିଛି ରହିବ? କିଛି କିଛି ଅନୁମତି ଦେଇଦେବା? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିବା ଦରକାର ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କିଛି ତ ରହିବ ନା, ନା ରହିବ ନାହିଁ? ତୁମେମାନେ ବହୁତ ବାହାଦୁର ଅଟ । ଅଭିନନ୍ଦନ । ଏବେ ଖୁସିରେ ନାଚ, ଗାଅ । ଟେନ୍ସନ୍ରେ ଆସ ନାହିଁ, ହିଁ ନାହିଁ ରେ ଆସ ନାହିଁ । ଆରକ୍ଷା!

ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନିଜର ମନରୁ ସବୁ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରି ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ପରମଧ୍ୟାନରେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ, ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା, ତାଙ୍କ ସହିତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ବସିଯାଅ ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ହୋଇ ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିର କିରଣ ଦିଅ । ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡର ହୋଇଛି ଏଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନ ପବିତ୍ର, ହାଇଏଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ବିଶ୍ଵ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ପୁରବଦ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ବାବାଜୀଙ୍କ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ଅନ୍ତରର ଆଶୀର୍ବାଦ ସହିତ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସିଥିବା ପତ୍ର, କାର୍ତ୍ତ, ଇମେଲ୍ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ଵାରା ସନ୍ଦେଶ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମିଳିଛି ଏବଂ ବାପଦାଦା ସେହି ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମମୁଖରେ ଦେଖି ପଦମଗୁଣା ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ପୁରବଦ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରୁଥିବା ଆଧାର ଉଦ୍ଧାର ମୁରତ ଭବ । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ମୂଳକାଣ୍ଡ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରବଦ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଦେବତା ଅଟ । ତେବେ

ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ଆଧାର, କୁଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଆଧାର, ରୀତି-ନୀତିର ଆଧାର ତୁମେ ପୂର୍ବଜମାନେ ହିଁ ଅଟ । ସର୍ବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆଧାର ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର ମୂଳ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମ ଭଳି ବୃକ୍ଷର କାଣ୍ଡ ଡ଼ାଳା ହିଁ ସର୍ବଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ବା ସର୍ବଶକ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏତେ ବଡ଼ ଦାୟିତ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମ କର । କାହିଁକି ନା ତୁମ ଭଳି ପୂର୍ବଜ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆଧାର ଉପରେ ସୃଷ୍ଟିର ସମସ୍ତ ଏବଂ ସୂଚିର ଆଧାର ରହିଛି ।

ସଂଲୋଚନ:- ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବ ଶକ୍ତିରୂପୀ କିରଣ ଚାରିଆଡ଼େ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିଥାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵର:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ । କେବଳ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ କାରଣରୁ ନିଜର ନିଷ୍ପତ୍ତିରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ସେହି ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ହେଲା - (୧) ହିଁ, (୨) ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁକି (୩) ହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ (୪) ାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଦରକାର । ଏବେ ଏହି ତିନୋଟି ଶବ୍ଦକୁ ସମାପ୍ତ କରି କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କୁହ ବାଃ! ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତିରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ । ତା'ପରେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଡ଼ାଳା ବେହେରା ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।